Այն հայերը որոնք ապրեր են քիւրդերու մէջ ու անոնց աղդեցութեան տակ՝ կոչուեր են և այժմ ալ կը կոչուին իրենց մէջ frդահայ. *այն առումով՝ ինչ որ է Թրքահայ, պարսկահայ կամ ռուսահայ:*

Այս քրդահայերը լինելով Թիւրք կառավարութեան իշխանութեան տակ և կամ այժմեայ Սահմանադրական բացատրութեամբ Օսմանեան քաղաքացի, ամենևին գաղափար չունին Օսմանեան պետութեան պաշտօնականութեան վրայ, միայն այսքան դիտեն, որ անոր ներկայացուցչ պաշտօնեան իրենցմէ տուրք կը պահանջէ. որովհետև իրենք արդէն տուրք կուտան քիւրդ բէգերուն. կը կարծեն որ անծանօթ պէդ մ'ալ Օսմանեան իշխանութիւնն է, որ Թագաւոր կոչուելով՝ հետևէն իրենցմէ տուրք կը պահանջէ և իրենք ալ կուտան, վարժուած լինելով միշտ տալու՝ «Տո՛ւր հա տո՛ւր» սովորութեամբ:

Այս քրդահայերէն մեծ մասը քրդացեր են նաև Թիւրք իշխանութեան բացակայութեան պատճառաւ: Ասոնք քրդանալուն պէս՝ կը լինին հետևասարաղօր և հետևասարապատիւ, ուժեղ. կազատուին հալածանքներէ ու կը պահպանեն իրենց հողն ու անտեսութիւնն:

Այս քրդացած ընտանիքներէն ամեն տեղի պէս չատ կան և Մոկսի մէջ. օրինակները բազմաթիւ են, որոնց առաջ բերելը մեզ հետևուն կը տանի:

Ահա տեղեկութիւն մը հայախօս Քրդերու մասին Տիգրանակերտէն ղրկուած «Ազատամարտ» լրագրէն, 1911 — 22 փետրուար, 7 մարտ:

«Մարաթուկի լերան բոլորտիքը կը բնակին Պալաքցիները, Պրաբրցիները և Շէկոցիները, որոնք կրօնքով մահմետական են: Ասոնց բարքն ու լեզուն կինդանի ապացոյցներ են՝ իրենց և քիւրդերու մեծամասնութեան ծագման պարագաներուն:

Երկու լեզու ունին միայն՝ զոր կը գործածեն հետևասարապէս. Հայերեն և աղճատ Արաբերեն մը, ուրիշ լեզու չեն գիտեր: Առտուն երբ կ'արթննան, «Բարիլուս ու քրիստուս կ'ըսեն, և իրենց լեռան կատարին Թաւած Ս. Մարութայի ու